

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2020. június 23. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bünszövetségben, jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2019. október 2. napján kihirdetett 19.B.124/2018/190. számú ítéletét - III. r., IV. r. és V. r. vádlottak tekintetében bejelentett fellebbezéseket elbírálva - megváltoztatja a következők szerint.

III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

III. r. vádlott által a kiadatási őrizetben és a letartóztatásban, IV. r. vádlott esetében a letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztésbe.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét III. r., IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja III. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

- [1] A Debreceni Törvényszék a 2019. október 2. napján kihirdetett 19.B.124/2018/190. számú ítéletével III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat (2) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulat (2) bekezdés a) pont], valamint fogolyszökés vétségében [Btk. 283. § (2) bekezdés], IV. r. vádlottat társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulat (2) bekezdés a) pont], míg V. r. vádlottat kábítószer birtoklás büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés IV. fordulat (2) bekezdés b) pont].

- [2] Ezért III. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, IV. r. vádlottat 2 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, V. r. vádlottat 3 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [3] III. r. vádlott vonatkozásában 399 000 forint, IV. r. vádlott esetében 203 000 forint vagyonekbeosztást rendelt el, melybe beszámította az eljárás során tőle lefoglalt 22 860 forintot és a Magyar Államkincstárban letéti számon kezelt 1 USD-t, míg IV. r. vádlottól lefoglalt 48 015 forintot, valamint 140 eurót. Rendelkezett az érintett vádlottak kényszerintézkedés hatálya alatt töltött idejének a beszámításáról, a bűnjelekről, továbbá a bűnügyi költség viseléséről.
- [4] Marasztaló döntés született továbbá I. r. és II. r. vádlottakkal szemben is, tekintetükben azonban az ügy a másodfokú eljárásban elkülönítésre került.
- [5] Az elsőfokú ítélet ellen IV. r. és V. r. vádlottak, valamint a védőik kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. III. r. vádlott nem élt a jogorvoslati jogával, míg a védője a kábítószer-kereskedelem büntette kapcsán felmentés, másodsorban enyhítés végett jelentett be fellebbezést.
- [6] III. r. vádlott és a védője írásban részletesen indokolták a jogorvoslatukat. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül állapította meg, és ebből téves következtetést vont le a III. r. vádlott bűnösségére a kábítószer-kereskedelem vonatkozásában. Elismerte, hogy III. r. vádlott a házi őrizet szabályait megszegte, de álláspontja szerint nem bujkált. Hivatkozott arra, hogy a 2018. december 18-án kelt, az Igazságügyi Minisztérium által kiadott garancialevélben nem szerepel a fogolyszökés és a ... Törvényszék által kiadott elfogatóparancsban sem, ezért indokolt lehet a fogolyszökés vádja alóli felmentés is. Kifejtette, hogy álláspontja szerint a felvett bizonyítás anyagában nincs olyan közvetlen bizonyíték, amely bizonyítaná a kábítószer-kereskedelem büntetnének az elkövetését, és a közvetett bizonyítékok sem alkotnak zárt logikai láncot, ezért a bűncselekményben nem lehet megállapítani a III. r. vádlott büntetőjogi felelősségét.
- [7] III. r. vádlott a 2020. május 20-án kelt beadványában részben megismételte a védője által írtakat, hosszasan elemezve az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását, vitatva V. r. vádlott terhelő vallomásának tartalmát, és a vádlott szavahihetőségét. Kitért továbbá a lehallgatott telefonbeszélgetések tartalmának általa helyesnek vélt nyelvtani értelmezésére is. Mindezek alapján ő is a kábítószer-kereskedelem büntette és a fogolyszökés vétsége miatt emelt vád alóli felmentését kérte.
- V. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában utalt arra, hogy az elsőfokú határozatban nem tükröződik az a tény, hogy védeence beismerte a bűnösségét és terhelő vallomást tett saját magára, valamint vádlott-társaira és tettét megbánta. Ezeket nagyobb nyomatékkal kérte figyelembe venni és a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapításával.
- [9] V. rendű vádlott a 2020. május 8. napján kelt beadványában a megbánását hangoztatta, egyben kijelentette, hogy a 2017. február 22. napján a nyomozás során fogatosított beismerő vallomását tartja fenn, és ítéletének enyhítését kérte.
- [10] Az ügyész valamennyi vádlottra tudomásul vette a Debreceni Törvényszék határozatát.

- [11] A ... Fellebbviteli Főügyészség a ... napján kelt ... számú átiratában a bejelentett védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A büntetőügy másodfokú felülbírálatára a Be. 599. § (1) bekezdésére figyelemmel nyilvános ülés kitűzését tartotta szükségesnek.
- [12] Az ítéletábra 2020. március 19. és 24. napjára nyilvános ülést tűzött.
- [13] A Kormány 2020. március 11-én járványügyi vészhelyzetet hirdetett ki, ezért a kitűzött nyilvános ülés elhalasztásra került.
- [14] A .. Fellebbviteli Főügyészség ... napján kelt ... számú átiratában az ítéletábrához intézett indítványát a koronavírus elleni védekezésről szóló 2020. évi XII. törvény, valamint a vészhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 44. §-a és 82. § (2) bekezdésének rendelkezése alapján a bíróság eljárásának formáját illetően módosította és a fellebbezés elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülés kitűzését indítványozta.
- [15] A fellebbviteli főügyészség ezen módosított indítványára figyelemmel I. r. és II. r. vádlottak, valamint a védők nyilvános ülés tartását kérték, míg a III., IV. és V. r. vádlottak és védőik erre nem tettek indítványt.
- [16] Erre tekintettel az ítéletábra a 2020. május 26. napján meghozott Bf.IV.27/2020/55. számú végzésével a bünszövetségben, jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyet I. r., valamint II. r. vádlottakra elkülönítette.
- [17] Az eddig írtakra tekintettel az ítéletábra a törvényszék határozatát III. r., IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 598. §-a (2) bekezdésének II. fordulata értelmében tanácsülésen bírálta felül, utalva a vészhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi helyzet bevezetéséről szóló 2020. június 18. napjától hatályos 2020. évi LVIII. törvény 211. §-ában írtakra is.
- [18] A védelmi fellebbezés részben - III. r. vádlottnál a büntetés enyhítésével kapcsolatban - alapos, más részeiben azonban nem volt megalapozott.
- [19] A felülbírálat III. r. vádlott esetében a fellebbezések tartalmára figyelemmel a Be. 590. § (1), (2) bekezdése alapján teljeskörű volt. IV. r. és V. r. vádlottak esetében ugyan csak szankciós fellebbezések kerültek bejelentésre, de értelemszerűen a szoros tárgyi összefüggés miatt a ténybeli revízió nem volt elválasztható, ugyanakkor a Be. 590. § (3) és (5) bekezdésében foglalt korlátozott felülbírálati szabályokat sem lehetett figyelmen kívül hagyni.
- [20] Az ítéletábra a másodfokú felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. A törvényszék nem vétett olyan abszolút, illetve relatív perjogi hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna [Be. 608. § (1) bekezdés a)-f) pontjai; Be. 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a)-e) pontok], erre egyébként a védelem sem hivatkozott.
- [21] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A

törvény a megalapozottság fogalmát pozitív formában nem határozza meg, a megalapozottságra ezért elsősorban a megalapozatlansági okok nemlétéből lehet következtetni. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a tényállás felderített, nem hiányos, az iratok tartalmával összhangban áll és téves ténybeli következtetésre sem került sor, következésképpen a törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárást követően az elsőfokú bíróság a tényállást hibamentesen, valósághűen állapította meg, ami kizárja a megalapozatlansági ok rögzítését.

- [22] A törvényszék a lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte, figyelembe véve a vádlottak védekezését is. Az ügyben nagy számú tanút hallgatott ki, illetve több vallomás ismertetésére került sor. A tárgyaláson meghallgatta dr. CSR igazságügyi vegyészszakértőt, akinek nyilatkozatát és írásban tett szakvéleményét elfogadta, megállapításait a tényállásban rögzítette. Az egészségre káros és veszélyes anyagok mennyiségét, együttes hatóanyag tartalmát az érintett vádlottakra legkedvezőbben vette figyelembe. A nyelvtani értelmezés és a logika szabályait szem előtt tartva értékelte a titkos adatszerzés eredményét, mellyel kapcsolatban törvénysértő aggályok nem merültek fel. Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét ezzel teljesítette és hiánytalan, megalapozott tényállást állapított meg.
- [23] A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte. Megindokolta, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el, másokat pedig miért nem. Ennek során figyelemmel volt a Be. 7. §-ának (4) bekezdésében írtakra, miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Indokolási kötelezettségét színvonalasan teljesítette. Az eltérő tényállás megállapítására és III. r. vádlott esetében a felmentésre irányuló fellebbezés valójában a bizonyítékok okszerű értékelésén keresztül támadta a tényállást, mely a tényálláshoz kötöttség elve folytán eredményre nem vezethetett.
- [24] A törvényszék ezen irányadó tényállás alapján törvényesen vont következtetést III. r., IV. r., továbbá V. r. vádlottak bűnösségére és cselekményeik minősítése is megfelel az anyagi jognak.
- [25] Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy III. és IV. r. vádlottak vonatkozásában miért állapította meg „a kereskedési célzattal folytatott” elkövetési magatartást, figyelemmel a Kúria általa idézett döntéseire is. Az ítéletábra ezekkel az indokokkal maradéktalanul egyetértett, miként a bünszövetség megállapításával is a III. r. és a IV. r. vádlottak esetében.
- [26] III. r. vádlott az akkor házi őrizetnek nevezett kényszerintézkedés szabályait megszegte, engedély nélkül külföldre távozott és európai elfogató parancs alapján ...-ban fogták el, majd adták ki a magyar hatóságoknak. Ezzel megvalósította a Btk. 283. §-ának (2) bekezdésében írt fogolyszökés vétségét. Az elfogatóparancs kiadására nyilvánvalóan az ellene akkor folyamatban lévő bűncselekmények miatt került sor. A fogolyszökés vétsége miatt csak ezt követően lehetett vádat emelni, miután az ezzel kapcsolatos eljárást lefolytatták. Ennek következtében a III. r. vádlott védőjének azon érvelése, hogy ezen vétség az európai elfogatóparancsban nem lett nevesítve, ezért e bűncselekmény alól is fel kell menteni a védencét, nem foghatott helyt, miként a kábítószer-kereskedelem büntette alóli felmentésre irányuló jogorvoslata sem.
- [27] A törvényszék jórészt feltárta III. r., IV. r. és V. r. vádlottak esetében a javukra és a terhükre értékelhető bűnösségi körülményeket. Ezeket csupán azzal kell kiegészíteni, hogy további súlyosító hatása van mindhárom vádlott esetében annak, hogy kábítószer fogyasztottak. Ezt bizonyítja a terhelti vallomásuk és az igazságügyi elmeorvos- és vegyészszakértői vélemények is. Ez a cselekmény külön nem minősíthető, mert beleolvad a vádlottak terhére megállapított súlyosabb,

egészséget veszélyeztető bűncselekménybe, tekintettel a Btk. 178. §-ának (6) bekezdésében írtakra, ezért mindhárom vádlott terhére csupán súlyosító körülményként lehet és kell megállapítani.

- [28] III. r. vádlott a terhére rótt bűncselekmények elkövetése idején büntetlen előéletű volt. Az ellene folyó eljárás alatt 2018. január 22. napján lett jogerősen elítélve hamis vád vétségének elkövetése miatt, ami teljesen más jellegű bűncselekmény, mint a most terhére megállapított bűncselekmények. A hozzá köthető kábítószeres mennyiségére, rendezett családi hátterére és a részbeni beismerő vallomására figyelemmel, az ítélet tábla az ő esetében lehetőséget látott a Btk. 82. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján - a büntetés enyhítésével - a törvényi minimum alatt kiszabni a szabadságvesztés tartamát és a rendelkező részben írtak szerint 4 évre enyhítette azt, érintetlenül hagyva a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét.
- [29] IV. r. vádlott esetében a törvényi minimumhoz közeli a kiszabott szabadságvesztés tartama, amelynek lényeges enyhítésére az ítélet tábla nem látott törvényes lehetőséget, figyelemmel a bűnösségi körülményekre.
- [30] V. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 82. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazásával jóval a törvényi minimum alatt került meghatározásra a szabadságvesztés mértéke, amelynek további enyhítésére ezen vádlott többszörösen büntetett előéletét is figyelembe véve nem volt törvényes lehetőség.
- [31] Az így kiszabott büntetések neve és mértéke a mellékbüntetéssel együtt igazodik az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, az érintett vádlottak társadalomra veszélyességéhez, a bűnösségi körülményekhez. Az ítélet belső arányossága is helyes, tekintettel az egészséget veszélyeztető bűncselekmények részben eltérő minősítésére, és az eltérő büntetési tételekre. A Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési cél - a társadalom védelme - érdekében a büntetések szükségesek, de elegendők is az ítélet tábla álláspontja szerint.
- [32] Mindezekre figyelemmel a IV. és V. r. vádlottak esetében a büntetések enyhítését célzó védelmi jogorvoslatok nem vezethettek eredményre. Az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásának a Btk. 35. § (2) bekezdésében írt feltételei nem álltak fenn, ezért V. r. vádlott ezt célzó jogorvoslata sem volt megalapozott.
- [33] III. és IV. r. vádlottakkal szemben alkalmazott vagyonelkobzás törvényes, összege mindkét vádlottnál helyes. Az ezzel kapcsolatos indokokkal az ítélet tábla egyetértett. Helytálló a Kúria 95. számú BK véleményére, valamint az 1/2008. Büntető Jogegységi határozatára utalás is.
- [34] Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelő határozatot hozott továbbá a lefoglalt kábítószeres elkobzásáról, az egyéb bűnjelekről, valamint a vádlottakat terhelő bűnügyi költség viseléséről is.
- [35] Az elsőfokú bíróság III. r. vádlott vonatkozásában nem rendelkezett a kiadatási őrizetben és a letartóztatásban töltött idő, míg IV. r. vádlott vonatkozásában a letartóztatásban töltött idő beszámításáról ezért az ítélet tábla a beszámításra vonatkozó rendelkezéseket a Btk. 92. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján kiegészítette.
- [36] Elírások miatt az elsőfokú ítélet 50. oldal 1. bekezdésében a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad alpont a helyes jogszabályhely, míg az 51. oldal 6. bekezdésében az elkobzás törvényhelye helyesen Btk. 72. § (1) bekezdés b) és d) pont.

- [37] A kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta a Be. 606. § (1) bekezdése alapján, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében III. r., IV. r. és V. r. vádlottak tekintetében helybenhagyta.
- [38] III. r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2020. június 23.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 19.B.124/2018/190. számú ítélete a Debreceni Ítélőtábla Bf.IV.27/2020/61. számú ítéletében írt változtatással III. r., IV. r. és V. r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2020. június 23.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.